

Apostol

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, DUNASZENTMIKLÓSI, NESZMÉLYI, SZOMÓDI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2023. 04. 09. - XXXIII. ÉVF. 2. SZ.

Egyszerre új és régi

Az év azon időszakában vagyunk, amikor minden megújul. A tél hidegét kezdi felváltani a sokkal kellemesebb, tavaszi időjárás. A fák ágai hátrahagyják az elmúlt hónapok kopárságát, és új rügyek jelennek meg rajtuk. Újjáéled a világ. Ez a megújulás azonban nem azt jelenti, hogy a régi megszűnik, sőt, épp ellenkezőleg. Megújulni csak az tud, ami magán hordozza a múltjának a nyomait. A nagybőjt időszaka és a húsvét pont ezt a megújódást hozza el számunkra.

Jézus maga is egy olyan személy, aki a régi és az új metszéspontján nyugszik. Ő, aki értünk lett emberre, vállalta az ószövetségi törvényt, megtartásában viszont újdonságot képviselt. Megmutatta, hogy a törvény van az emberért és nem az ember a törvényért. A parancsokat pedig új színben mutatta meg tanítványainak, mégpedig azok eredeti értelme szerint úgy,

hogy mégse vezett el belőlük semmi. Felvette az emberi testet, annak minden előnyével és

Ennek pedig talán a legszembetűnőbb jele, hogy feltámadása után megdicsőült testén továbbra is jelen voltak a

katona lándzsájának és a szögeknek a helyei. Krisztus húsvéti győzelme nem lenne teljes az oda vezető út nélkül, ezért nem szégyelli a közben szerzett sebeket.

Ez mutatja meg számunkra húsvét egyik fontos üzenetét, mégpedig azt, hogy a feltámadás útja nem más, mint megharcolni az élet harcait, felülemelkedni a nehézségeken, de utána ezt az utat nem kell letagadnunk, hanem büszkéek lehetünk a közben szerzett sebeinkre, mert az nem más, mint az elköteleződés, a kitartás és a megújulás jele. Egy olyan élet jele, melyben gond nélkül megfér a régi és az új

egymás mellett, egy olyan életé, melyben Jézussal mi is győzedelmeskedhetünk.

Zoltán atya

gyengeségével. Egy olyan világot tárt elénk, amiben a régi és az új nem egyszerűen csak megfér, de kiegészítik egymást.

„Az Úr él s feltámadott. Alleluja!”

Minden kedves Olvasónknak áldott húsvétot kívánunk!

Jézus, majd gondolj rám....

Egy szép taizei imádsággal, énekkel elmélkedtek végig a fiatalok a keresztút állomásait márciusban. A jobb lator imádságát és hitvallását énekeltük a stációk között. (Lk 23,33) Jézus, majd gondolj rám, ha a Te országod eljön. A keresztút állomásait a fiatalok maguk írták, sokszor hétköznapi, saját életből vett tapasztalattal. Az állomásokhoz a képeket is mindenki magának hozta. A templom tele volt fiatallal, eljöttek a cserkészcsapat más felekezeti cserkészei is. Többen közülük először jártak a keresztúton. Az elmélkedések és imák, gondolatok mélyen meghatóak voltak. A többszólamú ének magával ragadó.

2. stáció - Jézus vállára veszi a keresz- tet

Ahogy Jézusnak is volt, mindenkinek kereszt van a vállán! Mi a tiéd? Hajnalban úszni menni? Vagy a tanulás mellett hegedűőrára járni? Dolgozatra kell készülni? Te tudod, mit érzel a legnagyobb kinnak, büntetésnek. De ez valóban büntetés? Tényleg csak kín lenne? Van hallásod, hogy zenélni tudj! Van eszed, hogy tanulj! Van karod, hogy ússz! Ez nyilvánvaló? Mindenki meg van áldva ezekkel? Van ember, akinek a legegyszerűbb dolgok is embert próbálóan nehezek!

Van ember a földön, aki félkarú, mégis sportolóvá vált és boldog, pedig neki mennyivel nehezebb volt. Nick Vujicic,

Rendelkezés az adó 1+1 %-áról

Az idei esztendőben is rendelkezhetünk jövedelemadónk két százalékáról. 1%-át az egyházaknak, a másik 1%-át pedig civil szervezeteknek ajánlhatjuk fel. Kérjük, támogassa a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát adója egyházi 1%-ával, hogy a legnagyobb hazai keresztény közösség minél többeknek nyújthasson segítő kezét. Technikai száma: 0011. Adója másik 1 %-át lehetősége van plébániai közösségünk Szent Imre Alapítványának felajánlani. (Adószám: 18601606-1-11) Alapítványunk az egyházközösség lelki, szociális és kulturális céljait hivatott elősegíteni. Ennek fundamentumát képezi az ide szánt adomány, amelyet ezúton is köszönettel fogadunk. Kérjük, hívja fel családjának, jószándékú ismerőseinek figyelmét is a lehetőségre!

aki végtagok nélkül született, gyerekkorában képtelen volt önmagát elfogadni. Majdnem feladta, de a szülei iránt érzett felelősség talpra állította! Jézus áldozatának felismerése elindította, és mostanra egy világhírű prédikátor lett, aki arra biztatja az embereket, hogy ne adják fel a reményt! Az ő keresztye sokkal nehezebb volt, mint bármelyikünké, mégis teljes az élete! A kemény munkájának meg lett a gyümölcse! De arra a fára, amely ezt a gyümölcsöt termi, elképzelhetetlenül nehéz volt felmászni, erős hittel mégis sikerült neki!

- Czegka Áron-

Nagyböjti lelkigyakorlat

Húsvét ünnepére készülve nagyböjti lelkigyakorlat volt templomunkban március 6-10. között. A homíliák a honlapon, a <https://tataikapucinus.hu/lelkigyakorlat-2023/> címen meghallgathatók. Istennek legyen hála Albert és Zoltán atyákért, akik ezt a csodálatos lelki élményt lehetővé tették számunkra. Szűz Mária könyörögi érettük és mindannyiunkért! Bízunk abban, hogy a lelkigyakorlat elősegítette felkészülésünket a feltámadás ünnepére!

RÓMAI MOZAIK

Pieta

új barbár korunk ellen
védeni kell, fénylő apollói márvány
csak várakozol egy égi bájjal
sugárzó, gyöngéd szűzi ölben

Fra Angelico

dísztelen márványon
egyszerű felirat
megtalálta Istent
az ember a kő alatt

A lovas

csak zuhog, zuhog rá a fény
és a bronz ragyog
körötte keringő tarka áradat
nézi, hogyan elevenül meg
a holt anyag: bár cselekvésre
hív a ló ideges lépte
de a sztoa bölcs nyugalma
int felénk: talán ilyen voltál
a Duna felett állva, te harcos
te tépelődő, filozófus császár

Ostia

napba néző tenger fényei
sokujjú utcák illata
forró homok, porló mozaik
visszatérünk, vagy nem jövünk soha

Botos Ferenc

Családi kör kisközösség Tata

Országosan is számos keresztény kisközösség működik. Több olyan, hozzánk hasonló kisközösségről van tudomásunk, melyek már évtizedek óta működnek a környéken.

Foglalkoztatott bennünket a gondolat egy ilyen, 8-12 főből álló kisközösség megalakításáról, hiszen egy ilyen kisközösséghez tartozni megtartó erejű tud lenni a hétköznapi sodrásában. Ehhez a végső lökést Albert atya adta meg, aki szorgalmazta egy Családi kör megalakítását.

Ebben a kisközösségben egymásra figyelve, gondolatainkat kicserélve, egymást gazdagítva jó érzés, hogy összetartozunk, hogy együtt keressük az utat. Nehéz megtalálni a helyes utat, de ha nem vagyunk egyedül, közösen könnyebb együtt a jó irányba, Jézus felé haladni.

Máté evangéliumában olvashatjuk Jézus szavait: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” Jézussal pedig csak jó irányba mehetünk.

Mi háromhetenként jövünk össze, Albert atya jóvoltából a tatai kapucinus templom közösségi termében tudunk találkozni.

A koronavírusos időszakban sem adtuk fel az egymással való kapcsolattartást, akkor online találkozókat tartottunk. Örülünk, hogy túl-

vagyunk ezen az átmeneti időszakon, mert a személyes találkozók sokkal többet nyújtanak számunkra, többet tudunk egymásnak adni.

Találkozásaink alkalmával mindig van valami konkrét, előre meghatározott téma. Már a találkozóra való felkészülés is építő jellegű, hiszen már a felkészülés során is gazdagodunk, mely gazdagodás tovább fokozódik egymás gondolatainak meghallgatása során: tanulunk egymástól. Találkozóinknak közös imádsággal adunk keretet.

Jó együtt lenni, megosztani egymással örömeinket, nehézségeinket.

Ezen találkozók egyre jobban elmélyítik bennünk a közösségbe tartozás érzését, mely lehetőséget biztosít számunkra egyrészt hitünk közösségi megélésére, erősítésére, másrészt ha bármelyikünk nehézséggel küzd, egymás támaszai lehetünk a szükségben. A hangsúly az együtt gondolkodáson van, miben tudunk egymásnak segíteni, mi visz bennünket előre. A találkozók arra is alkalmasak, ha valamelyikünk például egy fantasztikus lelkigyakorlaton vett részt, akkor ezen pozitív élményeket megosszuk egymással.

A rendszeres találkozók mellett különleges alkalmakat is találhatunk a kisközösség számára. Közösségépítés céljából lazább összejö-

vetelek szervezése: kirándulás, bográcsozás, ünnepi alkalmakkor azok közös megünneplése, az egyházközség életében való aktív szerepvállalás, alkalmi vagy rendszeres karitatív tevékenységben való részvétel. Részt vehetünk együtt lelkigyakorlatokon, vagy akár szervezhetünk is magunknak, megfelelő személy meghívásával.

Az ember társas lény. Az a tapasztalatunk, hogy sok szempontból gyümölcsöző egy ilyen kisközösséghez tartozni. Arra buzdítottunk benneteket, hogy ne sajnáljátok az időt és az energiát arra, hogy keressétek egymást és hozzatok létre ilyen kisközösségeket.

Nagyon jó találkozni a hasonló gondolkodású, hasonló utat kereső, hasonló úton járó, hasonló problémákkal küzdő felebarátainkkal, testvéreinkkel. Egy ilyen csapat nagyon gyorsan összekovacsosodik és testvérekként tekintünk egymásra. Csakis rajtunk múlik, hogy ezek a találkozók milyen hangulatúak. Személyes tapasztalat, hogy minden egyes találkozó feltölt, hiszen erőt, energiát adunk egymásnak, és Jézus segítségével közösen jobban ki tudjuk teljesíteni az életünket.

Ha nem tudjátok, hogyan induljatok el, keressetek bátran és segítünk. Email címünk: csaladi.kor.kiskozossege@gmail.com

F.J. és T.G.

A halál sem tudja legyőzni a lelket!

„Hiszen, amikor feltámadnak,
nem nőülnek és férjhez sem mennek,
hanem úgy élnek, mint az angyalok az égbén.”

Márk 12,25

A virágvasárnapi dicsőséges jeruzsálemi bevonulást követően, a hatalom félelme vezetett a nagyheti szenvedésekhez, és Jézus nagypénteki kereszthalálához. Ezt követően a hatalmukat féltő vezetők megnyugodva kezdték meg a szabbatot. De a zsidó nép számára mózesi törvények által elrendelt pihenőnapot követő hajnalon Krisztus feltámadott! Ennek híre ismét felzaklatta a zsidó vezetőket, és álhírek terjesztésével kívánták eltusolni az újjászületés tényét. De álhírekkel a valóságot nem lehet tartósan elfedni. Az igazság előbb-utóbb a felszínre tör, és legyőzi hazug szót. A feltámadás üzenete így mindenkihez eljuthatott. A feltámadás hitünk legnagyobb csodája!

A feltámadás csodájával köttetett meg az Ószövetségre alapozott Újszövetség! Eszerint a Húsvétvasárnap történései a hitünk alapja, hitünk legnagyobb ünnepe. Az ekkor megköttetett Újszövetség adja meg a keresztény hitéletünk kereteit. E szövetségre alapozva éljük meg hitünket. E szövetség szerint kér majd számon minden lelket az Úr a végítélet során.

De a feltámadás nem csak a hívők, hanem minden földi lélek ünnepe. A tiéd, a családodé, a barátaidé. Minden ember közös ünnepe. Ünnepejük együtt a feltámadást! Mindennapi életünkben is vegyük észre a „hétköznapi” csodákat, bármily apró kis csodákkal is találkozunk! Ugyanis ezek a mindennapi csodák erősítik meg hitünket.

Ha észreveszed ezeket az apró csodákat, akkor megérted, hogy lelked erősebb, mint a halál. Hitünk mindig Isten és ember közötti kapcsolaton alapul. E csodákból táplálkozik az Isten és az ember kapcsolata, és ne feledjük, hogy hit nélkül a lélek halott. Az elnyomott lélek újjászületik, de az öngyilkos lélek nem tud feltámadni.

A feltámadás mindennapjainkban is megjelenik, midőn újra talpra állunk egy nehéz helyzetet követően. Hiszen bennünk van a csoda, a lelkünk ereje! Ha egészséges lelkünk ereje, akkor minden nehézségen át tud segíteni. Ha egészséges élő lélek lakozik benned, a bűn nem tud legyőzni téged!

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

Csak tiszta lélekkel juthatunk el a menyország kapujához. Tegyé meg érte mindent, hogy ne öngyilkos lélekkel élj! Ez a feltámadás üzenete!

Azokkal fogjunk össze, kik jámboran folytatják felkészülésüket a lelkük feltámadására, és ne azokkal, kik csak képmutatón

áhitóznak a feltámadásra. Mert farizeusként nem juthatunk Isten országába. Ne essünk ama hibába, hogy a hitünk csak hagyományörzéseként gyakoroljuk! Azonban tartsuk mindig szemelőt, hogy hitünk egyik stabil alapját a lélekkel megtöltött hagyományok fenntartása biztosíthatja. Csakis a hittel megtöltött hagyományok megőrzése vihet közelebb minket őseink-

kel közösen megélhető hitélet terén. A mai forrongó világban szükséges szem előtt tartanunk húsvét egyik legfontosabb üzenetét az emberiség számára: Semmit nem veszünk a békével! De mindent elvesztünk a háborúval! A háború nem léleképítő folyamat! A háború lelket ölő tragédia!

-pik-

Viseld szíveden Egyházad sorsát!

Ferenc pápa szerdán a kényelmes kereszténység ellen szólalt fel, amely inkább távol tartja Jézust, minthogy meghívna őt a szívünkbe, hogy megváltoztassa azt.

„Ha valaki közölünk azt mondja: Á, köszönöm Uram, mert jó ember vagyok, jó dolgokat teszek, nem követek el nagy bűnöket..., ez nem jó út, ez az önelégültség útja, ez az út nem igazol, hanem felhúzza az orrát” - mondta a pápa március 29-i heti nyilvános audienciáján.

Ezt a hozzáállást nevezte „elegáns katolikusnak, de az elegáns katolikus nem szent katolikus, hanem elegáns”.

„Az igazi katolikus, az igazi keresztény az, aki befogadja Jézust belülről, ami megváltoztatja a szívedet” - mondta Ferenc pápa a Szent Péter téren. (2023. március 29.)

A Szent Pio atyáról szóló új film, amelynek főszereplője a katolikus hitre tért Shia LaBeouf, június 2-től lesz megtekinthető a nagyközönség számára.

A 20. század egyik legnépszerűbb katolikus szentje, Pietrelcina-i Szent Pio, közismert nevén Padre Pio, kapucinus ferences szerzetes, pap és misztikus volt.

Padre Pio leginkább az imáról és a békéről szóló mély bölcsességéről, stigmáiról és a mély lelki élet megéléséről ismert. (2023. március 29.)

Egy katolikus jótékonyági szervezet 20 afgán lányt ment meg az ISIS támadása után. Az Egyesült Államokban működő Vulnerable People Project (VPP) katolikus jótékonyági szervezet 20 afgán tizenéves lánynak segít új életet kezdeni, miután 2022. szeptember 30-án egy ISIS

terror támadás következtében súlyosan megsérültek és sürgős orvosi kezelésre szorultak.

A 20 lány épp gyakorló egyetemi felvételi vizsgát tett a kabuli Kaaj Hazara Oktatási Központban, amikor egy öngyilkos merénylő lecsapott az iskolára. A robbantás 53 embert ölt meg, köztük 46 fiatal diákot, és még többen megsebesültek.

„Ezeket a nőket két okból vették célba: azért, mert nők voltak, akik oktatásban részesültek, [és] mert egy súlyosan üldözött etnikai kisebbségi csoporthoz tartoztak” - mondta Marilis Pineiro, a VPP törvényhozási és diplomáciai kapcsolatokért felelős összekötője a CNA-nak.

Az afganisztáni tálib hatalomátvétel óta sok lánynak és nőnek kellett abbahagynia az oktatást országszerte. Az UNESCO szerint az iskoláskorú afgán lányok és nők 80%-a - 2,5 millió ember - jelenleg nem jár iskolába. (2023. március 28.)

„A pápa iránti szeretetből”: Vatikán közléseiben plakátokat helyeztek el a latin misét támogatók

A kampány mintegy tucatnyi óriásplakátot tartalmaz négy különböző kivitelben. A szervezők szerint március 28-án helyezték ki őket, és 15 napig maradnak a helyükön. Mindegyik óriásplakáton egy-egy idézet olvasható, amely a latin misét támogatja, akár XVI. Benedek pápától, akár II. János Páltól, akár V. Piusz pápától. Az óriásplakátok tetején ez áll: „A pápa

iránti szeretetből. Az egyház békéjéért és egységéért. A hagyományos latin mise szabadságáért”. A kampány szervezői „nyilvánosságra kívánták hozni a hagyományos mise iránti mélyes ragaszkodásukat egy olyan időszakban, amikor annak megszüntetése tervezettnek tűnik” - áll a sajtóközleményben. {...} Az egyik táblán XVI. Benedek püspökökhöz írt kísérőleveléből vett idézet látható: „Amit a korábbi nemzedékek szentnek tartottak, az számunkra is szent és nagyszerű marad, és nem lehet hirtelen teljesen betiltani, vagy akár károsnak tekinteni.” (2023. március 28.)

Latin-Amerika több országában is életvédő felvonulásokat szerveznek: a meg nem született gyermekek napját. Március 25-ét, az örömhír és Krisztus Szűz Mária méhében való megtestesülésének ünnepét Latin-Amerikában a meg nem született gyermekek napjaként ünneplik, és Argentínában, Ecuadorban és Peruban nagyszabású életvédő felvonulásokat tartottak. (2023. március 28.)

Összeállította és fordította:
Nagy Dániel

XVI. Benedek pápa Spe Salvi kezdetű enciklikája a keresztény reményről

2007. 11. 30.

(részletek)

„Bevezetés

»Spe salvi facti sumus« – reményre vagyunk megváltva, mondja Pál a rómaiaknak és nekünk (Róm 8,24). A „megváltás”, az üdvösség a keresztény hit szerint oly módon adatott nekünk, hogy reménnyel lettünk megajándékozva, amelyre támaszkodva meg tudunk birkózni jelen gondjainkkal: a veszélyes jelen is élhető és elfogadható, ha célhoz vezet, és mi e cél felől bizonyosak lehetünk; ha ez a cél olyan jelentős, hogy igazolja a hozzá vezető út megtételéhez szükséges erőfeszítéseket. Itt azonban fölvetődik a kérdés: mi lehet ez a remény, amely megengedi azt az állítást, amely szerint ebből a reményből fakadóan és egyszerűen azért, mert van, meg vagyunk váltva? És miféle bizonyosság fakad belőle?

A hit remény

A *remény* a bibliai hit egyik központi szava; olyannyira, hogy a *hit* és a *remény* szavak különböző helyeken fölcserélhetőnek látszanak. Így a Zsidóknak írt levél »a hit teljességét« (10,22) egész szorosán összekapcsolja a »remény rendíthetetlen megvallásával« (10,23). Amikor Péter első levelében (vö. 3,15) arra szólítja föl a keresztényeket, hogy mindig legyenek készen számot adni reményük értelméről és alapjáról, akkor a „remény” ugyanazt jelenti, mint a „hit”. A keresztény remény üzenete nem csak informatív (tájékoztató), hanem performatív (átalakító) volt – azaz az evangélium nem csak valami tudható dolog közlése; hanem olyan közlés, mely tényeket hoz létre és megváltoztatja az életet. Megismerni Istent – az igaz Istent – azt jelenti, hogy reményt kap az ember.

A Zsidóknak írt levél 11. fejezetében, az első versben olvasható a hitnek egyfajta meghatározása, mely szorosán összekapcsolja azt a reménnyel. »A hit a remélt dolgok szubsztanciája [minden dolog legáltalánosabb és legbensőbb lényege, amelynek oka önmagában van, és amely minden átalakulásnál megmarad¹], a nem látható dolgok bizonyítéka.« Aquinói Szent Tamás ezt

így magyarázza: A hit „habitus”, azaz a lélek maradandó készsége, mely által megkezdődik bennünk az örök élet, és az értelmet arra készíti, hogy igaznak fogadja el azt, amit nem lát. A hit által kezdetlegesen, csírájában – vagyis „szubsztancia” szerint – már jelen van bennünk az, amiben remélünk: az egész, a valóságos élet. És éppen ezért, mivel maga a dolog már jelen van, az eljövendőnek e jelenléte bizonyosságot is ad: az eljövendő a külső világban még nem látható, de azáltal, hogy elkezdődött és dinamikus valóságként magunkban hordozzuk, már most megszületik bizonyos belátás róla. Már most a miénk valami a várt valóságból, és ez a jelenlévő valóság az, ami „bizonyítékot” szolgáltat amellelt, ami még nem látható. Az a tény, hogy ez a jövő létezik, megváltoztatja a jelent; a jelent megérinti az eljövendő valóság, és így a jövő dolgok belépnek a jelenbe, a jelenvalók pedig a jövőbe.

Örök élet – de mi is az?

Úgy gondolom, a Szent Ágoston által megfogalmazott *tudós tudatlanság* nagyon pontosan és máig érvényesen írja le az ember lényegi helyzetét. Szeretnénk valahogyan magát az életet, a tulajdonképpenit, melyet a halál sem érint; ugyanakkor nem tudjuk, mire törekszünk. Az „örök élet” kifejezés próbál nevet adni ennek az ismeretlen ismerősnek. Ez szükségszerűen nem megfelelő kifejezés, amely zavart kelt. Az *örök* hallatán a végtelenségre gondolunk, és ez megriaszt; az *élet* hallatára az általunk megtapasztalt életre gondolunk, melyet szeretünk és nem akarunk elveszíteni, s amely ugyanakkor mindig inkább veszély, mint beteljesedés, úgyhogy egyrészt akarjuk, ugyanakkor pedig nem akarjuk. Csak azt tudjuk megkísérelni, hogy az időbeliségből gondolatban kilépünk, és így megsejtjük, hogy az örökkévalóság nem a naptári napok állandó egymásutánja, hanem olyan, mint a beteljesedés nyugodt pillanata, amelyben az egész átölel minket és mi átöleljük az *egészet*. A végtelen szeretet óceánjába való elmerülés

pillanata az, amelyben az idő – az előbb és az utóbb – nincs többé.

A keresztény remény igazi formája

Az embernek sok kisebb-nagyobb reménye van napról napra – élete különböző szakaszainak megfelelő különféle remények. Néha úgy tűnik, hogy e remények egyike teljesen kitölti, s ezek után nincs szüksége további reményekre. Ez lehet a nagy beteljesítő szerelem reménye; remény a további élet során ilyen vagy olyan döntő sikerre. Ha ezek a remények beteljesednek, megmutatkozik, hogy ez nem minden, hogy szükség van egy mindezek fölötti reményre. Hogy csak valami végtelen elégítheti ki az embert, ami mindig több, mint az, amit valaha is elérhet.

Az embert csak a szeretet váltja meg. Ha valaki megtapasztalja életében a nagy szeretetet, ez a „megváltás” pillanata, amely új értelmet ad az életének. De hamarosan azt is fölismeri, hogy a neki ajándékozott szeretet önmagában nem oldja meg életének problémáját. Ez a szeretet veszélyeztetett. A halál szétzúzhatja. Az embernek szüksége van a feltétel nélküli szeretetre. Ha ez a feltétel nélküli szeretet a feltétlen bizonyosságával adva van, akkor – és csak akkor – az ember „meg van váltva”; bármi is történjék vele ezután. Ezt jelenti, hogy Jézus Krisztus „megváltott” minket. Átala megbizonyosodtunk Istentől – egy olyan Istentől, aki nem a világ távoli „első oka”, hiszen az ő egyszülött Fia emberré lett, és mindenki elmondhatja róla: »Isten Fiának hitében élek, aki szeretett engem, és odaadta értem önmagát« (Gal 2,20).

Ebben az értelemben igaz, hogy aki nem ismeri Istent, sokféle reménye lehet, de végső soron remény nélkül, a nagy, az egész életet hordozó remény nélkül él (vö. Ef 2,12). Az embernek igazi, nagy és minden törésen átvezető reménye csak Isten lehet – az az Isten, aki »mindvégig«, a »beteljesedésig« (vö. Jn 13,1; 19,30) szeretett és szeret. Az ő országa nem egy soha el nem ér-

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

kező jövő elképzelt másvilága; az ő országa ott van, ahol szeretik őt, s ahol az ő szeretete elér bennünket. Egyedül az ő szeretete adja nekünk a lehetőséget, hogy teljes józansággal napról napra kitartsunk e lényege szerint tökéletlen világban, anélkül, hogy elveszítenénk a remény lendületét. S ugyanakkor az ő szeretete a biztosíték arra, hogy létezik az, amit mi csak homályosan sejtünk, és mégis a szívünk mélyén várunk: az élet, mely „valóban” élet.

A remény elsajátításának iskolái és gyakorlóterei

1. Az imádság

A remény első lényeges iskolája az imádság. Ha már senkit nem tudok segítségül hívni, akár valami bajról, akár az emberi képességeket meghaladó várakozásról van szó – Istenhez mindig szólhatok. Az imádkozó ember soha nincs egészen egyedül.

Ágoston a János első leveléről mondott egyik prédikációjában nagyon szépen mutatja meg az imádság és a remény összefüggését. Az imádságot úgy határozza meg, hogy az a vágyakozás gyakorlása. Az ember Isten számára van teremtve, arra, hogy ő töltse be az embert. De a szíve túl kicsi ahhoz a nagy ajándékhoz, amit számára elgondoltak. Ki kell tágulnia. „Amikor Isten az ajándékot [önmaga ajándékozását] késlelteti, erősíti a vágyakozásunkat; a vágyakozás által tángítja bensőnk; és amikor kitágítja, befogadóképessé teszi [önmaga számára]. A jó imádság a belső tisztulás folyamata, mely Isten és az emberek befogadására tesz alkalmassá.

2. A cselekvés és a szenvedés

Az embernek minden komoly és jó cselekedete megvalósuló remény. A tetteinkkel próbáljuk megvalósítani kisebb-nagyobb reményeinket: feladatokat, melyek életünk további útja számára fontosak. De mindennapos erőfeszítéseink kifárasztanak vagy fanatizmusba csapnak át, ha nem világít meg annak a nagy reménynek a fénye, amelyet nem

olthatnak ki sem a kis sikertelenségek, sem a történelem kudarcai. Fontos tudni: még mindig remélhetek, akkor is, ha életem számára vagy az én történelmi óráim számára látszólag már semmi nem várható. Csak a reménynek az a nagy bizonyossága tud bátorságot adni a továbbmenetelhez, hogy saját életem kudarcai és a történelem egésze a szeretet sérthetetlen hatalmába van elrejtve, és belőle fakadóan mindennek értelme és jelentése van.

Ha tudjuk is, hogy tetteink a menny értékéhez föl nem érnek, az is igaz, hogy a cselekedeteink nem közömbösek Isten előtt, ezért nem közömbösek a történelem folyása szempontjából sem. Képesek vagyunk megnyílni a közeledő Isten előtt, és a világot is nyitottá tudjuk tenni az igazság, a szeretet, a jó számára. Ez az, amit a szentek is tettek. Tetteinknek akkor is megmarad az értelme, ha kívülről nézve sikertelenek maradunk vagy tehetetlennek látszunk. Tevékenységünkben egyrészt remény fakadhat önmagunk és mások számára; másrészt az Isten ígéreteibe vetett nagy remény az, amely bátorságot és irányt ad cselekvésünknek jó és rossz órákban egyaránt. Az emberi élethez a szenvedés éppúgy hozzátartozik, mint a tevékenység. Igen, mindent meg kell tennünk, hogy legyőzzük a szenvedést, de teljesen nem tudjuk kiiktatni a világból. Éppen ott torkollik ürességbe az emberek élete, ahol a szenvedés elkerülése érdekében igyekeznek magukat megkímélni mindattól, ami szenvedést okozhat, ahol ki akarnak bújni az igazság, a szeretet és a jószág szolgálata által megkívánt, minden fáradság és fájdalom elviselése alól. Nem a szenvedés kiiktatása, nem a szenvedés előli menekülés üdvözíti az embert, hanem a képesség, hogy a szenvedést elfogadja, benne érlelődjön, és értelmet találjon benne a Krisztussal való egyesülés révén, aki végtelen szeretettel szenvedett.

3. Az ítélet

Az ítéletre való előretekintés úgy hat ránk, mint a jelen élet mércéje, mint

a lelkiismerethez szóló felszólítás, s ugyanakkor mint az Isten igazságosságába vetett remény. A Krisztusba vetett hit mindig előre, az igazságosság órájára is tekintett – ez adta a keresztyénységnek a jelen élethez szükséges erőt.

Az utolsó ítélet képe egy olyan kép, amely fölébreszti a felelősséget. Isten az igazságosság, és igazságot szolgáltat. Ez a mi vigaszunk és reményünk. Isten ítélete remény, mert amennyire igazságosság, annyira kegyelem. Ha merőben kegyelem volna, mely jelentéktelenné tesz minden földi történést, Isten adósunk maradna az igazságosság kérdésével – a történelem és az Isten felé hangzó, számunkra döntő kérdéssel. Ha pusztán igazságosság volna, akkor végső soron mindnyájunk számára csak félelmet jelenthetne.

Életünk tehát nem közömbös, de szennyezettségünk nem piszkít be minket örökre, föltéve, hogy legalább megmaradtunk Krisztus, az igazság és a szeretet felé való törekvésben. Az ítélet pillanatában megtapasztaljuk és megkapjuk Krisztus szeretetének győzelmét minden, a világban és a bennünk lévő rossz fölött. A szeretet fájdalma lesz megmenekülésünk és alakul át örömmé.

Meg kell említenünk még egy motívumot, mert fontos a keresztyén remény gyakorlata számára. Az elhunytak lelkének az Eucharisztia, az imádság és alamizsna által »enyhülést és felüdülést« lehet ajándékozni. Az évszázadokat átívelő alapvető meggyőződése volt a keresztyénységnek, és ma is vigasztaló tapasztalata, hogy a szeretet át tud nyúlni a másvilágba, hogy a kölcsönös ajándékozás és elfogadás lehetséges, melyben a halálon túl is részesíthetjük egymást. Reményünk lényegileg mindig másokra irányuló remény is; csak így igazi a remény számomra is. Nekünk, keresztyéneknek ezt kell kérdeznünk: mit tehetek azért, hogy mások is üdvözljenek, és másoknak is fölkeljen a remény csillaga? Mert akkor tettem a legtöbbet a saját üdvösségemért is.”²

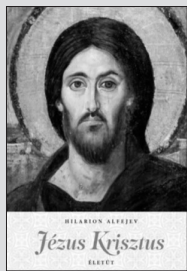
Kontra Attiláné

¹: Bakos Ferenc, *Idegen szavak és kifejezések szótára*, Akadémiai Kiadó, Bp., 1986, 826.

²: https://www.vatican.va/content/benedict-xvi/hu/encyclicals/documents/hf_ben-xvi_enc_20071130_spe-salvi.html

(2023. 03.27.)

Könyvajánló

niuk Krisztust. (VI. Benedek pápa)

Hilarion Alfejev Jézus Krisztus Életút; Kiemelkedő jelentőségű Hilarion Alfejev metropolita könyve, amelyben a szerző - érsekként, szerzetesként és tudósként - egészen a kereszténység szívéig hatol, amikor Jézus Krisztus alakját a maga lelki mélységében, ugyanakkor történelmi valóságában tárja elénk. Őszintén remélem, hogy az ortodox keresztényeket csakúgy, mint a nyugati világ keresztényeit megéri ez a tanúságtétel, és az Istentől egyre inkább eltávolodó világunkban sikerül megtalálniuk Krisztust. (VI. Benedek pápa)

Ferenc pápa tanítása a keresztény reményről – Új kötettel készülhetünk a Szentatya látogatására Ferenc pápa április 28. és 30. között Magyarországra látogat. Az apostoli út mottója: *Krisztus a jövőnk!* A Szentatya érkezésére készülve **A remény tanúi és magvetői legyünk!** címmel könyvet ad ki az Új ember Kiadó, melyben a pápa keresztény reményről szóló tanítását publikálják. A könyv előrendelhető és április 3-tól megvásárolható könyvesboltunkban. A készülletünket segítő, a Magyar Kurír *Új Ember kiadványok* sorozatban megjelent kötethez Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke írt ajánlást. A kötet a 2016. december 7. és 2017. október 25. között elmondott, a keresztény reményről szóló harmincnegyzet tartalmazza. A beszédeket Tözsér Endre piarista szerzetes fordította magyar nyelvre.

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 10:00; Szerda: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Dunaalmás

Szombat: 16:00; Péntek: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Dunaszentmiklós

Szombat: 16:00; Csütörtök: 18:00

Neszmély

Vasárnap: 11:30; Csütörtök: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Szomód

Vasárnap: 8:30; Szerda: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 8:30, 18:00

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30);

Péntek: 18:00; Szombat: 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Vesperás

Szerdánként a szentmise előtt fél órával zsolozsmát imádkozunk

Tiszta Pont

Szolgáltatásaink:

- ✓ általános takarítás
- ✓ elhunytak utáni fertőtlenítő takarítás
- ✓ lomtalanítás

Szolgáltatási kör:

cégek
irodaházak
magánszemélyek

Keressen bizalommal!

+36 20/297 0200
+36 20/523 1264

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranzky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu
LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2023. május 15. Kérjük, kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! Kéziratekat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, dunaszentmiklósi, neszmélyi, szomódi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2023.04.09. - XXXIII. évf. 2. sz.

Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu Nyomdai előkészítés: Árendás Gergő. Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

